

Gimmel, Harmaata Lunta

Niin m havahdun painajaisiin,
Mun hikisiin huokauksiin ja
Kauheaan ikvn,
Kadonneet ovat nauru ja mys kyyneleet,
kaikki turtui, kun kerroit s meet

Ennen kuiskit mulle pitkn,
Meit erota ei mitkn maailman
tuulet, tai niin s luulet,
Ja m uskoin lailla rakastuneen,
ja vaivun uneen, syvn uneen

(S sanoit...)

Kun jtyy syys, painaa p
tyynyys ja ne unta, kesst unta,
Nyt m nuudun vaan ilman
sua, puudun vaan,
Taas sataa lunta, harmaata lunta

Pois, s lhdit niin kki pois,
jos tietisin miksi t ois kenties helpompaa,
kadonneet ovat nauru ja mys
kyyneleet, kaikki turtui, kun kerroit s meet

Silloin pivni muuttui yksi,
jokainen minuutti kovaksi tyksi,
ja maan ja taivaan vrit vaihtui,
M luulin ensin, et tuska joskus
haihtuu, mut se ei tee niin,
ei se ei mee niin

(S sanoit...)

Kun jtyy syys, painat vaan
pn tyynyys, kun sataa lunta,
harmaata lunta,
Nyt m nuudun vaan ilman sua,
puudun vaan,
Enk saa unta, m en saa unta

Kun jtyy syys, painat vaan
pn tyynyys, kun sataa lunta,
harmaata lunta,
Nyt m nuudun vaan ilman sua,
puudun vaan,
Enk saa unta, m en saa unta